

מה יפו פעמייד בנעלים

פעם שכב הבעל שם טוב לנוח ביום, והמשמש שלו רצה לכבד את החדר בו שכב. והיו המנעלים של הבעל שם טוב עומדים אצל המיטה, ורצה להגביהם ולכבד במקומם ולתיתם חזרה במקום שהיו עומדים.

ונפל לו תיכף בדעתו: "מדוע אני צריך לגעת בהמנעלים של הבעל שם טוב להזיזם ממקומם? ולא נגע בהם, כי אם כיבד סביב להם.

ובזה הקיץ הבעל שם טוב משנתו, ואמר להמשמש: הגבהת את המנעלים שלי ממקומם? ואמר: לא, כיבדתי רק סביב להם, והמנעלים נשאר על מקומם כמו שהיו עומדים. ובירך אותו הבעל שם טוב בשביל זה באריכות ימים.

והיה מעשה, שאחד מהחסידים נזדמן למקום מושבו של המשמש הנ"ל אחר כמה שנים להסתלקות הבעל שם טוב זצ"ל, וראה איש לא זקן כל כך מסבב בתוך הבית ועושה גם איזו מלאכה הצריכה, ועל התנור שוכב איש זקן מאוד ומתאנח.

וראה שזה המסבב בתוך הבית רוגז עליו בכמה דברים, ואומר לו דברים שאינם של כבוד כלל. וחשב זה האורח שבודאי זה הזקן השוכב על התנור הוא

אביו של זה המסבב בתוך הבית, וחרה לו מדוע אינו נוהג שום כבוד באביו הזקן. ושאל אותו מדוע אינו נוהג שום כבוד באביו, וצחק האיש ואמר: זהו בני, ואני אביו.

האיש האורח תמה היאך יכול להיות זה, וסיפר לו המעשה הנ"ל מברכת הבעל שם טוב, ואמר לו: כמו שהייתי אז כך נשארתי, שלא קפצה עלי זקנה יותר. והראה לו ששיניו חדשות.